

G180
Ny541-2

ÜVELYK MATYI.

NAGY FÉRFIAK.

(Gipszből.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged, iskola-utca 18. sz., Dáni-ház, a hová az előfizetési pénzek s a kéziratok is küldendők.
Előfizetési ár: Negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr. — Előfizethetni a kiadóhivatalban, továbbá Bába Sándor, Engel Adolf, Endrinyi testvérek, Traub B. és társa könyvkereskedésében, hol a lap egyes számai is kaphatók.

Egyes számai ára 10 kr.

I.

Kelemen Béla.

Selyemgyerek.

Kedvence az asszonynépnek, mert csinos, mulattató fiú, aki sokat tanult, látott, tapasztalt s mindezt kellemesen tudja előadni.

Eredetileg diplomatának készült, hanem van egy szenvedélye, ami diszkvalifikálta erre a pályára.

Nem tud színlelni. Szeret tele tudóvel, hatalmasakat kaczagni, ami eleve kizárja a nagyképszerűséget. Pedig a mi diplomáciánk főjellemvonását éppen ez képezi.

*

Ambicziózus fiatal óriás.

Képviselő akar lenni. Elhhez manap nálunk az a legrövidebb és legjutányosabb út, hogy az ember megválasztatja magát főszolgabíróra.

Egy pár esztendő alatt vérig szekírozza a járása jegyzőit, akik aztán csak úgy megszabaduljanak tőle, megválasztják képviselőnek.

A dorosmai járásban ezt már megmutatta Csejthely Antal, akinek nyomdokaiba lép most Kelemen Béla.

Semmi sem bizonyítja eklatánsabb módon, milyen rövidlátó politikus Novák Józsa, mint hogy teljes erővel előmozdította a legközelebbi ellenjelöltjének a megválasztását.

Fiatal ember léte a jövő zenéje

Kedvező körülmények között még sok minden lehet belőle.

Hogy okos ember, arra bizonyosság, hogy még mindig nem házasodott meg.

Pedig akárhányszor is vadászott rá.

*

Furcsa helyzet az, mikor egy ilyen teljesen modern fiatal ember beléhelyezkedik egy olyan antik intézménybe, mint a szolgabíróság.

Epen mintha valami táblabíró ős avitt, zsinóros dolmányát, medvebőr csalmáját öltene föl a frakkhoz, czilinderhez szokott unoka.

*

Bár inkább Cherubin, mint Herkules, egy kis jóakarattal nagy tisztogatást vihet véghez a dorosmai járás Augiás istállójában.

Mindenekelőtt persze a saját tüzhelyét kell alaposan purifikálnia.

Nagyon czélszerű lesz, ha egy kis rendkívüli intézkedéskép, ideiglenesen visszahelyezi régi hatalmába a derest.

Ha egyéb nem is, az a haszna meglesz, hogy lehúzathatja rá az előde s a mostani szolgabírája belső titkos jogtanácsosát.

Kénytelen gratuláció.

Ujév napján gratulálni
Fölvonult a néma gárda,
Tisza Kálmán ezt a napot
Bizony isten alig várta.

Ilyenkor ő is beszélhet,
Akár vaskarikát fából,
Nem mond neki ellent senki,
S nem hochol Károlyi Gábor.

Élt is a jó alkalommal
A furfangos generális,
Eldicsérte magát, szinte
Azt gondoltuk . . . a kanális!

Hogy ő milyen dicső magyar!
Mit szenvedett a hazáér' . . .
De a bukást elszenvadni
Talán-talán mégis ráér.

Hogy szavazó hű gárdáját
Soha, soha ott nem hagyja,
Ameddig őt maga a párt
Egyenesen el nem csapja.

Hogy helyt áll a végletekig . . .
Tud ő túrni nagyon sokat,
Nem hagyja a hazát és a
Harminczezer forintokat.

Hüvelyk Matyi.

Ujévi tisztelgések.

A városházán.

Pálfy Ferencz polgármester:

Méltóságos főispán úr!

A múlt év legnevezetesebb sérelme kétségtelenül az, hogy *Viktorka* fiamat nem választották meg főjegyzőnek; legnevezetesebb vívmánya pedig az, hogy megválasztották szenátornak.

Igaz, hogy ebben Méltóságodnak nincs semmi érdeme, de azért az isten éltesse!

Kállay Albert megköszöni az öreg Pálfy *elismerő* szavait, a fiatal Pálfyt ellenben biztosítja hajlandóságáról.

*

Weiner Miksa (levélben) a főispánhoz:

Kedves Mikádó!

Képzelteti, hogy ha én ujév napján elmaradok, annak nagy oka lehet.

A nagy ok egy nagy influenza.

Bocsássa meg!

Az alispán.

*

Dr. Tóth Pál a podestához:

Nagyságos polgármester úr!

Az elmúlt év két nagy halottjáról emlékezem: az ország mély gyászára elhunyt *Rudolf* trónörökös, gyalogsági főfelügyelőről és *Vass* Pál főjegyzőről.

A csillagok járása tette, hogy nekem e két halott egyike után kellett trónörökölnöm.

Mint nagy *gyalogló*, beváltam volna ugyan gyalogsági felügyelőnek is, de jó tollamra és plajbászmra támaszkodva, a főjegyzőséget választottam.

Tudom, hogy Nagyságod nem örül e választásnak, de hát az nem tesz semmit, én azért nem haragszom és holnapra szívesen elfogadom ebédre hívását, mert mára már meg vagyok hívva *Oymódihoz*.

*

Pálfy polgármester a tisztikarhoz:

Remélem, a jövő ujesztendő *mindnyájunkat* együtt talál ismét.

László Gyula: Bizonyosan tudja ezt polgármester úr?

Pálfy: Bizonyosan éppen nem tudom, szenátor úr, mert hisz nagyon változandók az emberi élet műútai.

*

Viktorka (otthon): Kedves papa! Boldog ujévet kívánok. Persze jobb szerettem volna a városházán gratulálni és úgy kezdeni, mint a főjegyző szokta:

Nagyságos polgármester úr!

Kötelesbáli nóta.

Beh hanges a Feketesas szálloda,
Kötélgyári legény, leány jár oda,
Köteles lány legénynyel
Mulatozik az éjjel.

Pányvakötél hatóles vagy ötöles,
Bánja is most kötélgyári köteles;
Mit neki most szövészék,
Vízi nyakló, kötőfék.

Tánczra húzzák a köteles lányokat,
Köteles lány legénybe nem válogat;
Hamar állnak kötélnek,
Majszter úrtól se félnek.

Varga fonál, cukorspárga, zsákmadzag,
Van-e strófom majszter uram mondja csak;
Engedje el, tudja mit,
Majd adok én valamit.

Egy százöles haláskötél húsz kiló,
Ha strófom el nem engedi, úgy is jó;
De próbálja még elébb,
A nyakán a kötelét.

Köteles.

Drót Pál mesél.

(A Miklerben.)

Na Józsi, olvasta? Mit, hát az én beszédemet. Nem olvasta. Kár. Véletlenül nálam van egy Napló, majd felolvasom magának.

Sose hittem, hogy ilyen nagy orátor váljék valaha belőlem. Izé hát elbeszéltem egy fertályóraig izé nélkül. Meg is volt hatva a derék polgármester, de meg az egész gyülekezet is csakúgy álmélkodott a kellemes csalódástól.

A szegény Weiner influenzás lett. Azt se gondoltam volna, hogy egész idáig másolja a kitünő mintaképét, a nagy Mikádót.

De már most magam is bajba vagyok. Elhoztam a jó Miskától egy finom vastag szivart s nem merek rágyújtani a miatt a veszekedett muszka járvány miatt.

Különben én nem jövök zavarba. Minthogy nekem nem kell zsebkendő, az egész nagy nátha nem valami költséges multság lesz.

Csak azt nem szeretem, hogy ez a legújabb epidémia ép az ártézi kút környékén kezd dühöngeni. Az ember nem lehet biztonságban. Be is szüntettem egyelőre a randevúimat.

Ujév napján.

Kedves jó híveim,
Így szolt Tisza Kálmán,
Köszönöm, hogy engem
Nem hagytatok árván.

Rosszul esett volna,
Hogy ha el nem jöttek,
E mai szent napon
Énnkem a fröstök.

De meg is hálálom
A nagy jóságtokat,
Ne mondja senki, hogy
Tisza snaszul fogad!

Fukarságom miatt
Hogy ne legyen vihar:
Neszték, hű barátim
Egy-egy kurta szivar!

Csipi-Csóka.

Lőrincz, a város cselédje.

Ehun vagyok é.
Urlaubot kértem
az ténsasszontú uj-
esztendőre. Mer ez
az rőndér legna-
gyobb ünnepe. Ha
ez be nem vág,
akkó mögöheti a
redves az egész
hévataalt. Mer mü-
nekünk, az szögén
rőndéroknek nem
hozik hejbe az uj-
esztendei ángúriát.

Könnyű az biztos
uraknak. Ijjenkő
czurukk az rőn-
dérnek, hogy ka-
parjon, mint az
kutya, de mikó

hiba van az rőndözködésné, 'oszt panaszsza szorítik mög
üket, akkor tarsa a szögén rőndér az hátát.

E mán oszt nem igasság é!

Aszondom!

Mer az böcsületös igaz magyar rőndér ikább mög-
hal, még sé adi fő az főlebbvalóját. Azé hasztalan is

feni az fogát az törvénszéki vizsgáló bíró úr, akarmel-
lik biztos úrra is é, *mer abbú nem öszik.*

Aszondom!

Hát csak bevált valahogy az ujesztendő. En sé
felezök, mondok, sénkive sé. Az anyjukom kitanított,
hogy maj ü hozza utánna az garabojt. Mer mán ta-
vaj is kitanúttuk, hogy az botosok ikább annak por-
tékát, mint pézt.

Sorjába vöttük. Szép versüt íratam az Kósa te-
kintetös úrra, hogy aszondja:

Az város cselédje azé gyütt most épen,
Hogy szöréncsét hozzon az ujesztendőben.
Annyi vővője lögyön ennek az bótak,
Ide gyűjjék vőnni elevenök s hóttak.
Éjjön!

Tele is lött az garaboj éceczőribe.

Aszondom!

Ahun mög nem értettek szót, azt főjegyöztem.

A Szenes Ábrishó mindgyá be is zördüttem, hogy:

— Hajja, magát főjelöntüm, hogy *ijen szent ünne-
pön az ládákát kipakoli az utcára.*

Erre oszt beszólitott mögént.

— Gyűjjön no, fogja.

— Neköm nem kö mondok, oszt oda igazítottam az
asszont.

Van itt ész!

Aszondom!

Még Kőtsönös Rókustú is kaptam égy pöngöt.
Ezé mindég a legutójjára viszöm ki kendhő az *intést*,
Rókus gazda.

Hanem az Kisistók Pétör köcsönös háziurat fője-
gyöztem, amik sőmmi sé adott. A kend házát Kisistók
mögkörösztöztem. Ezt mindég *legelsőbben tandlom mög.*

Aszondom!

De cserénnek az biztos úrra az újesztendei *lővéva.*
Annyi *kupértát* küdtek neki, mög *hattak* ott az aszta-
lán, hogy az csuda. De abba *nemcsak* szó vót ám.

Délután mög az szobájábú egész kocsiderékre
való finom fehér, mög piros papirost sőpörtünk ki,
amikbe *pakóni* szoktak.

Hej, sok helyön *elaratta* az szögén rőndér elü...
Aszondom!

De oszt éceczaka gyütt az java. Mer röggelig vót
az patroj. Nem üdözhattünk égy hejön csak 5 perezig,
mer csak az mü kerületünkbe 57 kocsmá van.

Nagy szusz kö hozzá égy éceczaka mindégyikbe
boldog ujesztendőt kívánni.

De virradóra épen bevégeztük talpon áva, *pejig*
57 *kupicza* vót mind a *kettőjünkbe* é.

Aluttunk is harmadnapig. Mer csak nem barom
az rőndér!

Aszondom!

Póétai rugaszkodások.

Évforduló.

— Kósa Lajostól. —

I. Szilveszter.

Szilveszter Úr fura ember bőrébe
Egyik kezével sírt ás a temetőbe
A másikkal bölesőt ringat szobában
Multat elhagy, jövőt rebeg gorombán.
Jó szomszéddal tréceleg a kártyába,
Ma születről mond jövőt a kártyába.
Virágos gazdag aratás kezébe
Halottnak szemfedelel készít medrébe.
Szilveszter Úr! igen sok dolgot mível
Rózsát pingál ablakra ecsetjével,
Fák lombjait szép fehér zuzmarával
Számítalan pinczét teletölt borával.
Sarujaival aranyútát fest égen
Hold azurját fojtogatja a légben.
Ha a földre egy-egy csillag lesülyvedt
Akkor rendesen ragadt el egy lelket.
Megfordítva mennyi szikra leesik
Keze által annyi lélek születik.
Falióra készül már az ütéshez
Tizenkettőnél verése zengedez,
Szilveszter apónak letelt órája
Sírba vitte félig kopott mankója.
De Jupiter bosszankodik az égbe
Változtatja színe fényét mérgébe.
Kék szín sávós nagy sörénye csóvál fenn
Veszta tüznél pattingat nagy dúlében.
Mert egy szerény iparosnak házába
Pásztorok közt sír egy gyerek pólába,
Az angyalok suttognak ám egymásnak
Megváltója született e világnak.
Szent kezében termett világ almája
Földgömb felett lesz királyok királya,
Atyában ítél gonoszokat lelke
Zsidókat térít a keresztény hitre.

II. Újév.

Új levante jött meg lobogó üstökkel
Gazdagon himezve aranykeresztekkel,
Csillog dér, zuzmára szempillán, szakállán
Didereg nagy hóban zord kemény éjszakán.

Vitéz gyanánt jött el kasza fegyverével
Itéljen felettünk föllengző szeszélylyel,
Egy pár mézes hétből néhányat elcsenjen
Kórágynak betegét általa élesszen.

Tréceselget Hámorral, csodák szellemével
Ildikón hogy kitett varázsveszőjével,
Fennszóval hirdeti Kárpátok tetején
Az orosz kancsuka nem lép fel az idén.

Hópaplanból tákol Lehelt kürtőjével
Aranyak potyogtak árvák közt ezrével.
Hazánk bajurkáit védik rideg földben
Örökkön élnek ők, a nemzet szívében.

Bachus lakomáról érkezett ép most el
Turbányát megtölté sok jó szerencsével,
Kalács, kolbászt, hurkát tart a bőrdíjében
Egy akó bort gurít kiáltunk rá Eljen!

Új évi hírek.

— **Újévi köszöntés.** A helybeli jeles kézművészek Pöcsli vezetése alatt újév napján tisztelegtek a belvárosi rendőr-főbiztos úrnál, megköszönvén neki ez alkalommal azon szívesességét, hogy a lefolyt évben „köz-ponti” működésükben őket háborgatni nem kegyeskedett.

— **Tisztelegés.** A dorosmai új fűszolgabírónál Csillag Muki az ottani ügyes-bajos körökben ismert ügyvéd-közvetítő is tisztelegett, kérvén a fűszolgabíró becses pártfogását. A fűszolgabíró biztosította őt arról a hajlandóságról, mely a Matyi mai czimképén látható.

— **Tüntetés.** Az államkölcson elengedésért folyamodó háziurak Kötsönös Rókus vezetése alatt nagyobb-szerű tüntetést akarnak rendezni *Vadász* adóbasa tiszteletére. Az előkészítő-bizottság Rókuson, a párisi-körúton félben maradt házban tartja üléseit. Fáklyás-zenét óhajtanak rendezni, melyhez a zenét egyik érdekelt fél *Murka*, a Párisban is kitüntetett banda klárinétosa fogja szolgáltatni.

Az adóbasához.

Dunai János favágó levele a másvilágról.

Hallja maga, *Vadász Jóska* úr! Földi sze-meimmel, mielőtt örökre lehunytam azokat, utoljára azt láttam, hogy a maga kopói nyomorúságban maradt családomtól olharácsolták egy pár szegényes bútorkánkat.

Fölérve a menyországba (mert az ilyen szegény kifosztott adófizetők oda jutnak), első dolgom volt raportra menni Szent Péter ő felsége elé.

— No mi kell, fiam, Dunai János? kérdezte ő szent felsége szeliden.

— Csak abba járnék, mondok, hogy özvegyem-től, árváimtól a szegedi adóbasa elszedte minden holmijukat. Tessék ezért igazságot tenni.

— No ez gyalázatos dolog, János fiam, de lásd, ebben én nem segíthetek, mert az adóbasáknak az ördög parancsol.

Kötsönös Rókus.

A szögédi háziúr.

Tisztótt úr, vögye mög a házamat...

Műnekünk egészen csak mind-égy, akar gyün, akar mén az esztendő, mer maj csak mind é'forma az neköm, m'uta kötsönös vagyok.

De ezt az 89-et, amik odébb át, nem áhattam séhogy sé, mer az embörnek mindég az 79-ik esztendőt juttati az eszibe, amik miatt én kötsönös háziúr löttem.

De nem héjába haraguttunk rá, nem is münt e békessége.

Aszondom az anyjuknak Szil-

veszterkó, hogy:

— Hallod-é, hé anyja, csinyáni kö valamibü égy kis pézt, mer rögge ise-úse maradunk mög a jó kév'ánatoktú.

— Van itt még két czihára való pöhöj, sírdogál az anyjuk, oszt' áthujanti az Csötlik szomszédot, amik mögadi az tisztósségös árát az égyetmáshnak.

Mikó oszt' főmértük az pöhöjt, az Csötlik botos ovve köszöntötte rám az ujesztendőt é, hogy:

— Kévánom maguknak Rókus gazda, hogy az gyüvő esztendőbe hurczolkodjon bele a tanító preperendia az maga házába, mer az Tyák Miska bácsi mán úgy is ölég gazdag.

— Adja az isten, mondok — de bajosan éröm mög.

— Mé, he?

— Mer — mondok — neköm nincsen püspök komám.

Mit csinász te gyérük, te, még beakari reteszöni az kikaput, hogy be né gyüihessenek gratulálni.

Akkék műnekünk. A Lejbes végrehajtó mindgyá itt vóna az ekzekuezióya.

Ahun a, mán is kérezködik valaki.

— Adj isten, düti be az ajtót Lörincz, az város cselédje.

— Fordújj bejjebb Lörincz, egy pohár pálinkára.

— Az isten ucsesa, nem lősz rossz. Együttem Rókus gazda maguknak boldog ujesztendőt kéválni, mer t'om, hogy mi illik, (iszik égyet) mer ahun az embör napjáva jár egész esztendőt átal, hát oda csak betér jót kéválni (iszik) ujesztendő röggelin is é.

Oszt' az markát tarti.

— Anyjuk, hé, hujántok be az asszonnak, hozd ki mán az pöhöj árát.

Mikó oszt' becsüsztatí az pöngöt a rokojába, az

pisztój táskábú kivőszí az pálinkás butykost, hogy aszondja:

— Ejis itok után rin é.

— De oszt' Lörincz ekerüjje kee az házamat.

Aszondja erre:

— Hásze nem is gyüvök én, csak amikó künnnek.

*

Gyüttek osztán sorjába szöröncsét kéválni az végrehajtó, az kéménysöprő, amiknek aszondom:

— Mán hogy az végrehajtó együn borraavalójé, azt csak értöm, mer a sokat jár hozzánk bajos dologbú, de az mű kéményünket nem kö tisztogatni egész esztendőbe é, mer ahun üres a tüzhely mindég, ottan nem lősz kormos az kémény.

— Nem is az magukét tisztítottuk, mondi az fekete pofájú.

— Hát?

— Amazt a'.

— Hászen az a Darab Jancsi zsöllérömnnek tüzhelyértü mén ki, az ögyebet sé csinál, mint egésznap főz.

Maj csak bemászik azonna az Darab Jancsi, 'oszt ekezdí verni az faráva a földet előttem, hogy aszondja:

— Micsa, keed, az nyakamra küdi az szöröncsekévánókat, eddig elaktam kendtökné, ezöntú nem lakok, ha keed fizet sé, főmondok az ujesztendőre.

Ehun é, jó kezdődik az újesztendőbe. Ez az égy lakóm van é, amikbü legalább is az a haszon, hogy az gyérökök bemönnnek hozzá melegönni, ejis főmondott.

Eredj hé, anyja, békidd mög az szögént...

Epen az ujesztendőre tőszí ki az ujságba a polgármestörünk, hogy amit az kormán égy esztendőbe ennekelötte mögröndölt a szögédi kötsönöknek, a most mán az idén möglősz.

Az a égy interös.

Ejis úgy gyün mán műnekünk, mint mikó az ehös embörnek égy darab piskótát annak önni.

Ehelyött annának inkább ujesztendei ajándékba égy fizető lakót.

*

— Hát maga Rókus gazda, nem tisztöl mög sönkit ujesztendei jó kévansággá? — hujjánt át az Csötlik botos.

— Dehogy nem szomszéd, ehun küdöm é az szöröncsekévánatomat az tisztótt Vadász fináncz úrnak é, hogy:

Tisztótt úr, kévánom magának, mög az kedves családjának, hogy az ujesztendőbe nyerje mög az nagy lütrít, akkó bizonyosan ott tetszik hanni az hévatalát, ha azután gazdakönyvi tetszik, rontsa mög az rossz termés, ha tökepézös lősz, veszíjje el mindönit az börzén, 'oszt úgy szakíjják ki a feje alú az végrehajtók az párnát, ahogy maga kiszödté az haldokló Dunaji komám feje alú...

Vagy — vögye mög az házamat.

Influenza.

Dühöng a vad influenza
Szegeden is bősziül,
Egy pár úri agglegény már
Szinte bele észül.

A divatos, szemtelen kór
Ágyba dönti őket —
S hetednapig kezülniök
Kell nekik a nőket.

Nádi Verék.

Szilveszter éj.

Az év utolsó éjszakája mindenféle multságok zajától visszhangzott.

Janik sógor koplalós kaszinójában a változatos műsor Kósa Lajos előadásaiából állott, ki közkívánatra elszavalta összes költeményeit (második javított kiadás).

Az estély kimagasló mozzanatát képezte *Krikky* Gusztáv indítványa, melynek következtében a gyakorló költők egyletének kültagjaivá egyhangúlag nagy lelkesedés között megválasztottak: *Beck Pista* és *Kompolti Ábrahám*.

Nem kevésbé sikerült a rabok Szilveszter-estélye a csillagbörtönben. A notabilitások közül ott láttuk a *Krausz* testvérpárt, *Gyömbér Pált*, *Vucsetics Imrét*. *Reitzer* Adolf távirati úton fejezte ki sajnálatát a fölött, hogy az estélyen közbejött akadályok miatt nem vehet részt, mi a jelenlevőket kissé lehangolta. A háziasszony szerepét *Törköly Vera* elragadóan játszotta és leszámítva egy kis surlódást, melyet holmi *Geiger*-féle manipuláció idézett elő, a hangulat mindvégig kedélyes és vidám volt. Óriási derűtséget keltett *Faragó Miklós* humoros fölköszöntője, melyben hálás szavakban emlékezett meg védőjéről, amennyiben neki köszönheti azt a szerencsét, hogy az estélyen hivatalos lehet.

Legkevesebb sikerült a csavargók Szilveszter-estélye a híd alatt, mely nagyon hideg hangulatban folyt le. Szerencsére ezuttal kivételesen szétugrasztotta a mulatókat — az őrzőket.

Szittyá. Tévedésben van ama klasszikus kép és idézet irányzata felől. A jó ízlés korlátai közt mozgó humorisztikus lapnak nem lehet ezélni bárkit is *erisz-tencziájában* és polgári becsületében megtámadni.

Nekünk ebben az esetben is eszünk ágában sem volt ilyesmi. Szolgáljon ez szíves tudomásul.

Kinézer. Lehet, hogy Chinában vécznek néznék a maga adomáját. Mi nem akarunk vele a közönségünknek szomorúságot okozni.

Restauráció.

Hüvelyk Matyi tisztujítást
Tart erre az esztendőre;
Praenuinerálj hát publikum,
Egy fertályra, vagy kettőre!

Matyi nélkül nem lehet a
Torony alatt restorálni,
Ő fogja a jelölteket
Érdem szerint megrostálni.

Önkormányzat volna ugyan
Mai napig még ámbátor,
De kit Matyi nem kandidál,
Mégse lesz jegyző, szenátor.

Ia hát választani akarsz,
Avagy választódni, komám:
Ne feledd, hogy a Matyira
Öt forint az abonemán.

Előfizetési árak:

Evnegyedre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Egész évre 5 frt — kr.

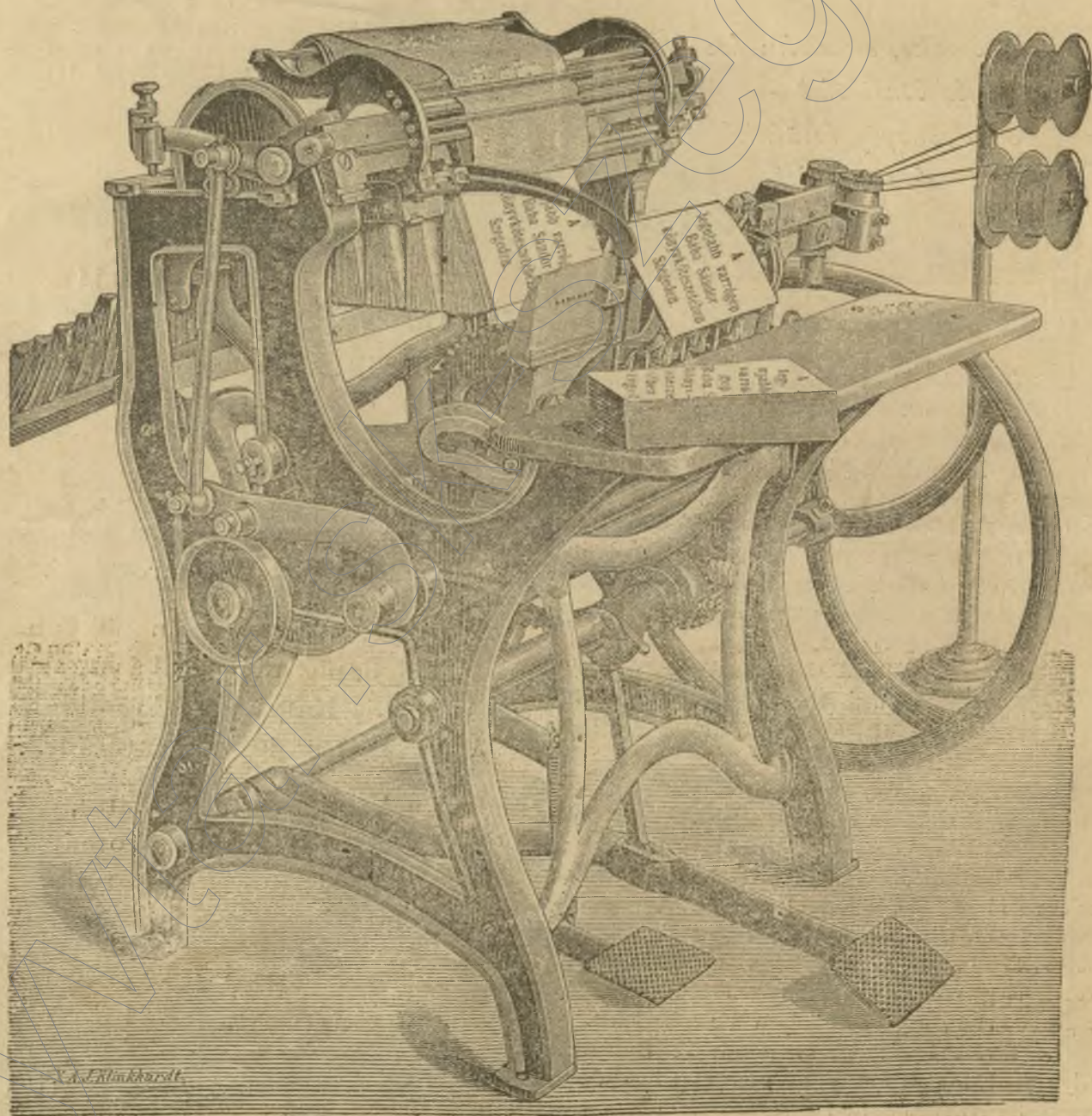
A „HÜVELYK MATYI”

szerkesztősége és kiadóhivatala
Szeged, iskola-utca 18. sz., Dáni-féle ház.

Felelős szerkesztő és kiadó:

H Ü V E L Y K M A T Y I.

Bába Sándor díszkönyvkötészete

Szegeden, iskola-utca Dáni-féle ház.